

निम्नो निर्माहो परियञ्जयेत् । समं समानं सुस्निग्धं
स्वामोदं वक्तुं सुखम् । जनेष्टवदनकायं धन्या-
नामिह जायते । पाटलो वक्तुः स्निग्धोरेखाभूषितमध्य-
मः । सीमन्तिनीनामधरो धराजानिप्रिया भवेत् । कथः
प्रलम्बः स्फुटितो हृद्यो दीर्घाग्न्यस्तचक्रः । श्यावः स्थूलोऽ-
धरोष्ठः काष्ठैर्ध्वजलहप्रदः । मसृणोमत्तकाशिन्याश्चो-
त्तरोष्ठः सुभोगदः । किञ्चिन्मध्योत्तरोऽरोमा विपरीतो
विरलजम् । गोक्षीरवन्निभाः स्निग्धा हातिं गृह्यनाः
शुभाः । अधस्तादुपरिष्ठाच्च समस्तोक्तसमन्विताः ।
पीताः श्यावाश्च दशनाः स्थूला दीर्घा द्विपङ्क्तयः ।
शुक्लाकाराश्च विरला दुःखदोर्भाग्यकारिणः । अधस्ताद-
धिकैर्दन्तैर्भक्तारं भजयेत् स्फुटम् । पतिहीना च विकटैः
कुण्डता विरलैर्भवेत् । जिह्वेष्टमिष्टभोजी स्थाव्योष्ठा-
वद्धी तथा सिता । दुःखाय मध्यमकीर्णा पुरोभागसवि-
क्षरा । सितया तोयमरणं श्यामया कलहप्रिया । दरि-
द्रिणो मांसलया लम्बयाऽभक्ष्यभक्षिणी । विशालया रसमया
प्रमदातिप्रसादभाक् । स्निग्धं कोकनदाभावं प्रशस्तं ता-
लु कोमलम् । सिते तालुनि वैधव्यं पीते प्रसजिता भवेत् ।
कण्ठोऽपत्यवियोगात्तां हृद्ये चौरकुटुम्बिनी । कण्ठे
स्थूला सुवृत्ता च क्रमतीक्ष्णा च लोहिता । अप्रलम्बा-
ण्डभा घण्टा स्थूला कण्ठा च दुःखदा । अलक्षितहिजं
किञ्चित् किञ्चित्फुल्लकपोलकम् । क्षितं प्रशस्तं सुट-
शमनिमोलितलोचनम् । समष्टतपुटा नासा लघुच्छिद्रा शु-
भावह्वा । स्थूलाया मध्यमया च न प्रशस्ता सुसुजता ।
आकुञ्चितारुणाया च वैधव्यक्ते श्याविनी । परप्रेष्या च
विपिटा सुखा दीर्घा कलिप्रिया । दीर्घं सक्तं क्षुतं
दीर्घं युगपद्द्विपिण्डितम् । ललनालोचने शक्ते रक्तान्ते
कण्ठतारके । गोक्षीरवर्णविशदे सुस्निग्धे कण्ठपक्ष्मणी ।
उन्नताक्षी न दोर्भायुष्टाक्षी कुण्डता भवेत् । मेघाक्षी सहि-
वाक्षी च केकराक्षी न शोभना । कामपङ्क्तिना नितरां
गोपिकाक्षी सुदुर्गता । पारवताक्षी दुःखोला रक्ताक्षी भर्तृ-
घातिनी । कोटरानयना दुष्टा गजनेत्रा न शोभना ।
सुंखलो वामकाणाक्षी बन्ध्या दक्षिणकाशिका । मधुपिङ्ग-
वाक्षी रमणी धनधाम्यवस्तुभिर्भाक् । पक्ष्मभिः सुवनेः स्निग्धैः
कण्ठैः पक्ष्मैः सुवृत्तभाक् । कपिलैर्विरलैः स्थूले-
र्निम्न्या भवति भाविनी । भ्रुवौ सुवर्तुषे तन्मयी स्निग्धे
कण्ठे सुसंहते । प्रशस्ते लङ्कुरोभाषी सुभ्रुवः कार्मु-
काक्षी । खररोमा च पृथुवा विकीर्णा खरवा स्त्रियाः ।

न भ्रूः प्रशस्ता मित्रिता दीर्घलोमा च पिङ्गवा । ल-
म्बकर्णौ शुभावर्तौ सुखदौ च शुभप्रदौ । यष्कुक्षीर-
हितौ निम्नौ विराडौ कुटिलौ कथौ । भावः विरावि-
रहितो निर्लोभाङ्गैन्दुसन्निभः । अग्निमन्त्रप्रज्ञुलोनाय्याः
सौभाग्यारोग्यकारणम् । व्यक्तस्त्रिकरेणञ्च ललाटं
राज्यसम्भवे । प्रलम्बमलिकं यस्या देवं हन्ति सा भ्रुवम् ।
रोमयेन विरावेन प्रांगुला रोगिणी मता । सीमन्तः
खरवः श्लोमौलिः यस्तः सुसुजतः । गजकुम्भ-
निभो वृत्तः सौभाग्यैश्वर्यसूचकः । स्थूलमूर्ध्ना च
विषया दीर्घयोर्वा च बन्धकी । विशालेनापि शिरसा
मनेहोर्भाग्यभाजनम् । केशा अलिजुलच्छायाः स्त्रियाः
स्निग्धाः सुकोमलाः । किञ्चिदाकुञ्चितायाश्च कुटिल-
वृत्तिशोभनाः । परमाः स्फुटितायाश्च विरलाश्च शि-
रोरुहाः । पिङ्गलावर्णोक्ष्णा दुःखदारिद्र्यवन्मदाः ।
तिलकं लाञ्छनं वापि हृदि सौभाग्यकारणम् । यस्या
दक्षिणवर्णो ज्योतिर् तिलकलाञ्छने । कन्याचतुष्टयं सूते
सूते सा च सुतलवम् । भ्रुवोरन्तर्ललाटे वा मसकोराज्य-
सूचकः । वामे कपोले मसकः शोणोविष्टाजदः स्त्रियाः ।
तिलकं लाञ्छनं शोणं यस्या वामकुचे भवेत् । एकं
पुलं प्रस्रयादौ ततः सा विधवा भवेत् । गुह्यस्य दक्षिणे
भागे तिलकं यदि योजितः । तदा क्षितिपतेः पत्नी
सूते वा क्षितिपं सुतम् । नासायो मसकः शोणो
सहिष्या एव जायते । कण्ठः स एव भर्तृप्रायः पुंसस्याश्च
प्रकीर्तितः । नाभेरधस्तात् तिलकं मसको लाञ्छनं
शुभम् । मसकस्त्रिलकविज्ञं गुह्यदेहे दरिद्रजम् । करे-
कखं कपोले वा कण्ठे वामे भवेद् यदि । एषां लला-
षामेकन्तु प्रागगर्भे पुलदं भवेत् । भावनेन स्निग्धेन
निर्भितेन स्ववन्धुवा । नितम्बिनो वईक्षायां स्वामित्वं
वोषिदाप्नुवात् । सुप्ता परस्परं वा ह दन्तान् कटकटा-
यते । सुलक्ष्णापि न सा यस्ता यत् किञ्चित् प्रलभेत्
तथा । पाण्यौ प्रदक्षिणावर्तौ धर्म्यौ वामो न शोभनः ।
नाभौ नृतादुरधि वा दक्षिणावर्तं रीरितः । सुप्ताय दक्षि-
णावर्तः पृष्ठवं यस्य दक्षिणे । अन्तःपृष्ठे नाभिसमो हृदायुः-
पुलवर्द्धनः । राजपल्लवाः प्रहस्येत भर्गमौखी प्रदक्षिणः ।
स चेज्ज कटिभागे स्याद्दक्षपल्लवसुखप्रदः । कटितोगुह्यवेधेन
पत्यपत्यनिपातनः । स्यातामृदुरवेधेन पृष्ठावर्तौ न
शोभनौ । एकेन हन्ति भर्तारं भवेदप्येन पुंसवी ।
कण्ठगोदक्षिणावर्तौ दुःखवैधव्यहेतवः । सीमन्तेऽप